

[Justitsministeren.]

tagelse i Afgørelsen i den store Almenheds Øjne yderligere vilde befæste Troen paa, at uberettigede kollegiale Standshensyn ikke havde faaet Lov til i mindste Maade at influere paa Resultatet. Men under Hensyn til, at en Dommers strafbare Handlinger stadig henhører under de almindelige Domstole, hvor Lægsmænd medvirker, og til, at det her drejer sig alene om Afgørelsen af, om en udvist Adfærd er utilbørlig eller usømmelig, hvorved naturligvis et indgaaende Kendskab til de Vilkaar, hvorunder en Dømmer i det daglige udøver sin Gerning, maa være af stor Betydning, er jeg efter de forskellige Overvejelser og Forhandlinger, der har fundet Sted siden i Fjor, vendt tilbage til den tidligere Ordning. Skønt jeg ikke kan anerkende Rigtigheden af vedkommende Synspunkter, har jeg heller ikke helt kunnet lukke Øjnene for det værdifulde i, at de fremsatte Paastande om Klagerettens Grundlovsstridighed maa miste endog enhver Skygge af Berettigelse, naar Retten sammensættes som nu foreslaaet og der er Adgang til, at dens Afgørelser kan indbringes for Højesteret. At man paa den anden Side ikke herved berøver den dens Særpræg og sætter den ud af Stand til at løse de Opgaver, der har ført til Forslaget om dens Oprettelse, behøver jeg næppe at spille mange Ord paa.

Jeg tillader mig derfor at haabe, at den Velvilje, der fra det overvejende Flertal her i Tinget blev Forslaget til Del ved Behandlingen i Fjor, ogsaa maa blive udvist over for Forslaget nu i den af Landstinget vedtagne Affattelse, og jeg anbefaler Forslaget til hurtig og velvillig Behandling i dette høje Ting.

Fr. Dalggaard: Intet er jo saa galt, at det ikke er godt for noget. Det kan man med Rette sige om den Skæbne, det foreliggende Forslag til en Klageret har faaet; thi den Modstand, der var mod Forslaget, den Larm, der var om Forslaget ved dets Fremsættelse, har efter min Mening bevirket, at man i Befolkningen mere og mere er blevet klar over, at der her var Punkter, hvor der skulde ske en Ændring i den bestaaende Lovgivning. Endvidere har den hidsige Polemik, der har været om Spørgsmaalet, bidraget til Klaring af en Række Punkter og har ogsaa, saa sært det end lyder, bevirket, at de stridende Parter har nærmet sig betydeligt til hinanden. Modstanden og Uviljen mod dette Forslag og den Omstændighed, at Forslaget i Fjor ikke naaede at blive endeligt vedtaget, har altsaa været godt for noget,

og nu, da Gemytterne er bragt saa nogenlunde til Ro, kan man vist fastslaa, at der er overvejende Stemning for, at denne særlige Klageret indføres, baade til at udøve Disciplinærmyndighed over Dommere og til at beskæftige sig med Spørgsmaal om Genoptagelse af Straffesager. Hvad angaar det sidste Punkt, Genoptagelse af Straffesager, var der allerede fra Begyndelsen Enighed om, at de Regler, vi havde, led af betydelige Mangler. Den Kamp, der har været ført om Principperne, har ikke været forgæves. Et afgørende Resultat af denne Kamp var den nogenlunde Enighed, der under Debatten i Fjor var om, at man fra indflydelsesrig Side inden for Dommerstanden var gaaet for vidt i Udæskningen af den lovgivende Magt. Denne Udæskning maatte tilbagevises, og den blev tilbagevist. En Understregning heraf var Vedtagelsen af Lovforslaget i dette høje Ting i Fjor.

Det andet høje Ting har vedtaget Lovforslaget i den Skikkelse, hvori det her foreligger, og jeg tvivler ikke om, at man i dette Ting vil følge det andet høje Ting.

Den højtærede Justitsminister har jo nu gjort Rede for de Ændringer, Lovforslaget er undergaaet. Disse Ændringer, der jo i høj Grad betegner en Imødekommen over for visse Henstillinger fra juridisk Side, vedrører, som ogsaa den højtærede Justitsminister gjorde opmærksom paa, ikke Lovforslagets Principper. At vi faar et særligt Domstolsorgan, en særlig Ret til at paakende de to Grupper af Sager, som netop kræver en særlig Domstol, og at Højesteret bliver Ankeinstans i alle Spørgsmaal vedrørende Disciplinærmyndighed, betyder ikke en Forrykkelse af de principielle Synspunkter, og naar denne Adgang til Anke tjener til at fjerne Betænkeligheder fra anden Side, maa man i det store og hele betragte denne Ændring som en Forbedring.

Angaaende Domstolens Sammensætning skal jeg blot bemærke, at jeg personlig gerne havde set, hvad jeg ogsaa gav Udtryk for under Behandlingen i Fjor, at der i Sager om Disciplinærmyndighed over Dommere var kommet et lægt Element ind, saaledes som Tilfældet jo var, da Lovforslaget forlod dette høje Ting i Fjor. Den højtærede Justitsminister har imødekommet de Henstillinger, man fra juridisk Side har foretaget angaaende dette Punkt, og i Betragtning af den Betydning, det har, at der skabes den størst mulige Enighed om en saadan Domstols Sammensætning, skal jeg erkende, at der ogsaa her er sket en Forbedring. Klagerettens Sammensætning, for saa vidt angaar Genoptagelse